ANUL VI. — No. 1692

EDIŢIA A DOUA

MERCURI 10 NOEMBRE 1893.

Adevĕrul

Sa te feresti Române de cuiu strein în casa

V. Alexandri.

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BANCEI NAŢIONALE, (Casele Carageorgevici)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BANCEI NAŢIONALE, (Casele Carageorgevici)

UN REGE FANARIOT
SATIRA ZILEI
Victimele muncei
Soldaţiĭ bacalaureaţi
TAINELE NOPŢEI

Bucureştĭ, 9 Noembre 1893

UN REGE FANARIOT

Cu guvernul actual am vĕzut eşind din noŭ la iveală oamenii, caracterele şi procedeurile tristeĭ epoce fanariote.

Strănepoţiĭ virtuoşilor levantinĭ carĭ se stabiliseră ca guvernatorĭ aĭ aceşteĭ ţărĭ în secolul trecut, pe lîngă că aŭ moştenit toate apucăturile şi toate *calităţile* demnilor lor părinţĭ, s'aŭ maĭ perfecţionat şi cu toate relele născute de civilizaţia burgheză a secoluluĭ nostru.

Crimele şi fără-de-legile guvernuluĭ nostru de fanarioţĭ trebuiaŭ încoronate, înconjurate cu aureola escrocherieĭ. Aceasta fiind nota caracteristică a unuĭ regim purtînd acest nobil titlu.

Take Ionescu,—mulţĭ chemaţĭ puţinĭ aleşĭ,—părea desemnat prin tot trecutul sĕŭ ca om politic, să îndeplinească în modul cel maĭ perfect, misiunea la care era chemat.

După ce a trecut succesiv prin toate partidele şi după ce a fost alungat succesiv din toate, era natural şi logic să-l vedem ajungînd ministrul unuĭ partid în descompunere, partid care reprezintă ultima sforţare de a trăi, a unuĭ trecut negru şi hidos.

N'a trecut mult şi noul ales al conservatorilor, şi-a îndeplinit chemarea, a comis escrocheria.

Graţierea luĭ Schwalb, mulţămită escrocăreĭ semnătureĭ regale, constitue apogeul regimuluĭ, culmea pe care de-abia spera el s'o atingă. De acuma, vaĭ! va începe inevitabilul declin.

Regimul însă nu era pe deplin mulţumit. Lipsea o notă gameĭ fanariote. Aveaŭ de toate: miniştri fanarioţĭ, prefecţĭ fanarioţĭ, o presă din cele maĭ decăzute şi maĭ slugarnice — lipsea însă regimuluĭ un *Rege fanariot*.

Faptul acesta îĭ cam nelinişteа pe miniştriĭ noştri. Eĭ, sînge din sîngele vechilor ciocoĭ, puteaŭ perfect reconstitui trecutul infam, dar Regele? Regele nu era de neam nicĭ grec levantin, nicĭ kurd creştinizat cu forţa, nicĭ corsar turc, în fine n'avea în vinele sale nicĭ o picătură din nobilul sînge fanariot.

Regele însă le ghicea gîndul, le pricepea nelinişteа şi într'o bună dimineaţă, ca să probeze tuturor adevĕrul fabuleĭ cu merele putrede şi cu mărul bun, graţiază pe Brudiu spre stupefacţia noastră şi spre marea bucurie a miniştrilor.

Iată dar regimul complect, avem şi un Rege fanariot.

Pas de maĭ zi ceva de acum luĭ Take Schwalb!

Presa reptiliană a fost apucată, la citirea acestuĭ decret de graţiere, de un acces furios de bucurie şi entusiasm.

Mercenariĭ condeiuluĭ, prefecţiĭ abuzivĭ, guzganiĭ birourilor ministeriale, escrociĭ parveniţĭ, miniştriĭ călcătorĭ de legĭ, toată turma fanariotă saŭ avînd apucăturĭ fanariote, tresaltă, jubilează, vĕzînd că faptele lor vor fi ocrotite de azĭ înainte de mantia Regeluĭ fanariot, Mesia de mult aşteptat!

Şi noĭ însă tresăltăm şi jubilăm, căcĭ această solidaritate reciprocă stabilită între guvern şi Rege, le va fi fatală amîndurora.

Regimul fanariot va pieri ca mîine, poimîine. Regele care s'a făcut solidar cu dînsul în toate, chiar şi în escrocheriele pe care le-a comis, îl va urma în groapă.

Toate relele, fie ele orĭ cît de marĭ, îşĭ aŭ şi bunurile lor. Din acest noian de fără de legĭ şi de păcate pe care guvernul l-a rĕvărsat cu prisosinţă asupra ţăreĭ, poate să iasă scăparea definitivă.

Rĕul de care sufeream era împrăştiat pretutindenĭ. Ca şi un bolnav a căruia boală nu s'a declarat încă, ţara se văita de durerĭ vagĭ şi greŭ de localizat.

Astăzĭ rĕul s'a declarat pe faţă. Buba a început a se forma într'un loc determinat.

Tot veninul rĕspîndit s'a concentrat în organele numite minister şi monarchie. Boala progresează, buba coace.

In curînd ea va sparge svîrlind afară puroiul conservator şi regal, iar ţara va rĕsufla, liberă şi însănătoşită.

Index.

SATIRA ZILEI

Evenimente fericite

Orĭ-ce aţĭ zice, Domnilor, eŭ cred că într'o redacţie sînt şi minute vesele. Nu vreaŭ să vĕ vorbesc de minutele cînd primim felicitărĭ pentru articolele noastre din ajun. Pe mine unul, mĕ bucură maĭ mult scrisorile injurioase: întîiŭ, pentru că sînt maĭ rare, şi al doilea, pentru că sînt proaste. Şi, de regulă, fac haz grozav de proştĭ. Pe nebunĭ îĭ fericesc, pe ceĭ veselĭ îĭ invidiez, dar proştiĭ, — ăia mĕ distrează grozav. Din pricina asta nu mĕ duc la teatru de cît atuncĭ cînd se daŭ melodrame.

Nu vreaŭ iarăşĭ să vă vorbesc de minutele vesele care se produc la 1 şi 15 ale fie-căreĭ lunĭ. Acelea aŭ ajuns banale, ca tot ce se petrece cu regularitate. Da, a fost o vreme cînd o chenzină luată întreagă şi dintr'o dată era un adevĕrat fenomen. Slava Domnuluĭ, am fost pe la gazete la care *făceam trotuar* în faţa administratorilor pentru *pesia* de leĭ 5. La *Adevĕrul*, — văd pe D. administrator zîmbind de mulţămire, — asemenea lucrurĭ nu se întîmplă. Amicul meŭ de la masa de alăturĭ este chiar cu două chenzinĭ avansate.

Să viŭ însă la subiect. Veselia redacţieĭ întregĭ este atuncĭ cînd o doamnă oare-care vine să plătească un abonament orĭ să facă o reclamaţie. Cînd asemenea fapte se petrec,— vaĭ, prea rar!—întregul personal al redacţieĭ jubilează. Năvălesc toţĭ la masa unde vine fenomenul, saŭ maĭ bine fenomena, fie-care vrea să dea lămurirĭ, ĭerarhia,—baza orĭ-căreĭ instituţiĭ, dom'le!—dispare ca un vis!

După ce pleacă, încep comentariile.

— Ce ochĭ avea!

— Aĭ vĕzut cum vorbea?

— Eŭ i-am deschis uşa...

Şi peste un ceas, condeele scîrţie maĭ repede, maĭ aprinse, articolele es sentimentale,— scriem cu inima.

Asta ni-se întîmplă aşa de rar în viaţă!

Rigolo.

TELEGRAME

NEW-YORK, 8 Nembre. — Funcţionariĭ liniei ferate Lehigvalley s'aŭ pus în grevă fiind-că compania nu vrea să recunoască comitetul care reprezintă pe impiegaţĭ.

LONDRA, 8 Noembre.—*Agenţia Reuter* află din Buenos-Ayres că până acum n'a sosit nicĭ o ştire care sa confirme proclamarea fiuluĭ comiteluĭ d'Euca Imparat al Brasilieĭ.

NEW-YORK, 8 Noembre. — Ziarul *World*, află din Rio de Janerio, cu data de 13 Noembre că forturile guvernuluĭ aŭ fost bombardate de fortul Ville Grignon; torpiloriĭ insurgenţilor aŭ bombardat oraşul în timpul zileĭ. O şalupă a fost trimisă amiraluluĭ Mello, din partea corăbiilor străine, pentru a îĭ declara că conduita insurgenţilor e contrarie tractatelor. Bombardarea a fost în urmă suspendată.

PARIS, 8 Noembre. — Telegrame sosite din Hâvre, din Fécap şi Cherbourg semnalează tempestiĭ violente. Maĭ multe corăbiĭ aŭ fost aruncate pe coastă, se crede că maĭ toate vasele sînt engleze. Echipagiile aŭ fost scăpate.

Victimele munceĭ

De cît-va timp accidentele aŭ început a se înmulţi într'un chip îngrijitor. Fără a ţinea în seamă toate nenorocirile întîmplate la căile noastre ferate, ajungem la cifre respectabile dacă vom socoti toţĭ infirmiĭ pe carĭ ni-ĭ dă diferitele întreprinderĭ de construcţiunĭ publice şi particulare, stabilimente industriale, etc. Numaĭ la podul de la Feteştĭ s'aŭ întîmplat două accidente nenorocite, într'o singură sĕptămînă.

Acum cîte-va zile, cu prilejul deraiăreĭ de la Nucet, am atins în treacăt chestiunea înfiinţăreĭ unor azilurĭ, a uneĭ case de ajutor pentru victimele accidentelor din timpul munceĭ.

In toate ţările maĭ civilizate s'aŭ luat măsurĭ de acest fel, şi patroniĭ stabilimentelor industriale sînt obligaţĭ să vină în ajutorul familiilor muncitorilor omorîţĭ în timpul munceĭ, saŭ deveniţĭ infirmĭ. Afară de asta, tot felul de azile, susţinute de mila publică, prin serbărĭ populare, saŭ prin subscripţiile deschise de ziare, asigură un adăpost maĭ tuturor nenorociţilor—de şi nu sînt aşa de mulţĭ ca în Romînia.

La noĭ însă vecĭnic se vede acelaşĭ spectacol trist: zecĭ de şchiopĭ, zecĭ de orbĭ, de ciungĭ, tot felul de pociturĭ neînchipuite, se tîrăsc din zorĭ de ziuă şi până în noapte, arătînd fie-căruĭ trecător membrele strivite şi murdare, rănile puturoase. Femeile şi copiiĭ de prin case, nu sînt maĭ cruţate de cît trecătoriĭ.

Nu ar fi oare timpul să ne gîndim a face ceva şi pentru aceĭ nenorociţĭ?

Guvernul e dator să silească pe mariĭ proprietarĭ de fabricĭ, pe toţĭ antreprenoriĭ de lucrărĭ ce pot pricinui moartea saŭ infirmitatea muncitorilor, să le asigure un ajutor în cazurĭ de nenorocirĭ; iar guvernul ar putu fi atît de omenos, în cît să facă un azil, saŭ chiar două, pentru bătrînĭ şi pentru schilozĭ.

Cerber.

Cabinetul Dupuy

Oportuniştiĭ panamiştĭ jubilează. Noua cameră franceză, cu ocazia alegereĭ preşedinteluĭ provizor, s'a arătat oportunistă în sensul cel maĭ rĕŭ al acestuĭ cuvînt.

D. Dupuy, preşedintele consiliuluĭ de miniştri, omul căruia s'ar aplica perfect zicătoarea romînească:

> Dă-mĭ Doamne ce n'am gîndit,
> Să mĕ mir ce m'a găsit.

Vĕzînd tendinţa reacţionară a noueĭ camere, a început să-şĭ arate arama.

La ultimul consiliŭ de miniştri, în care trebuia să se stabilească activitatea cabinetuluĭ şi să se hotărască reformele pe care le va susţine saŭ combate în parlament, ministru-preşedinte Dupuy s'a arătat de un reacţionarism fără margini.

Maĭ întîĭ a combătut orĭ-ce reformă nouă a impozitelor, maĭ cu seamă reforme care ar tinde să modifice impozitele actuale în sensul democratic.

Pe urmă a combătut din toate puterile ideia uneĭ amnistiĭ politice, amnistie care se impune astă-zĭ maĭ mult ca tot-d'auna în Franţa.

Pe noĭ faptul acesta ne bucură, căcĭ această absurdă încăpăţinare reacţionară din partea majorităţeĭ parlamentare şi din partea guvernuluĭ, va lumina şi pe ceĭ maĭ naivĭ alegătorĭ, şi îngrenеza pe care se suferi-o oportuniştiĭ la viitoarele alegerĭ, va fi definitivă.

Până astă-zĭ poporul francez a fost uşor înşelat de toţĭ panglicariĭ şi de toţĭ şarlatanii politicĭ, sub pretext că Franţa are nevoe de linişte, pentru a-şĭ reforma forţele eĭ militare şi economice slăbite un moment, de rĕzboiul de la 1871.

Iar Franţa, a făcut enorma greşală, de a'ĭ asculta şi de-a le încredinţa destinele eĭ, pentru a se vedea acoperită de ruşine şi de infamie prin scandaloasele afacerĭ a decoraţiilor vîndute şi a canaluluĭ de Panama.

E probabil, că această societate anonimă de exploatare, numită oportunism, vĕzînd că Franţa persistă în greşala eĭ de a-ĭ încredinţa puterea, se va afunda şi maĭ mult în infamiĭ, va continua, corijîndu'l şi mărindu'l, sistemul de pungăşie neruşinată de până acuma.

Ministrul Dupuy era omul desemnat pentru a prezida această aglomeraţie de panamiştĭ şi escrocĭ.

Dorinţa luĭ de-a persista în vechile greşelĭ şi încăpăţinarea de-a nu realiza nicĭ o reformă şi nicĭ o măsură folositoare ţăreĭ, va fi pentru noĭ democraţĭ, garanţia cea maĭ sigură că regimul actual va pieri şi Franţa va intra într'o Nouă Eră, Eră de reforme adîncĭ şi binefăcătoare, care vor şterge şi va face să se uite toate relele trecutuluĭ.

Dupuy şi majoritatea actuală vor fi cîntecul lebedeĭ a regimuluĭ reacţionar şi demoralizat care a ţinut pînă astă-zĭ pe Franţa în ghiarele sale rapace.

Interim.

INCA 25!

In budgetul anuluĭ viitor al ministeruluĭ de rĕzboiŭ s'a prevĕzut numirea a încă 25 căpitanĭ de administraţie pentru regimentele de infanterie şi cavalerie.

Nu ştim cît ar fi de trebuincioşĭ aceştĭ noŭĭ căpitanĭ de administraţie.

Constatăm numaĭ un lucru: Jak Lahovary şi-a pus în gînd să mărească necontenit efectivul armateĭ noastre, pentru ca, cel puţin prin aceasta, să se arate şi el *maĭ mare!*

După ce ne-a înzestrat numaĭ în anul acesta cu o droaie de generalĭ, a hotărît în 24 ore înfiinţarea unuĭ noŭ regiment de infanterie; prin măsura privitoare la soldaţiĭ bacalaureaţĭ, se maĭ întîrzie încă prin cazărmĭ, duoĭ anĭ până la 2½, o mulţime de tinerĭ din ceĭ maĭ instruiţĭ şi maĭ folositorĭ ţăreĭ. Şi iată-ne acum cu 25 căpitanĭ proaspeţĭ, menţiţĭ a administra *venitul* armateĭ luĭ Jak.

Ne poate oare spune ministrul de rĕzboiŭ, ce *venit* aduce ţăreĭ armata actuală, ca cît îl va spori înfiinţarea nouluĭ regiment, ţinerea bacalaureaţilor încă doĭ anĭ şi jumĕtate şi ceĭ 25 căpitanĭ viitorĭ?

De sigur, nicĭ un venit, ar rĕspunde —dacă nu i-ar veni maĭ bine să tacă— ilustrisimul general.

Gret.

GRANICERI MODEL

Recomandăm celor în drept următoarele, cu rugămintea de a ancheta faptul şi de a stărui să se facă grabnică dreptate:

D. Ghiţă Vasilescu, domiciliat în capitală, strada 11 Iunie, 47, ducîndu-se la Mangalia pentru diferite afacerĭ, a fost bătut în modul cel maĭ barbar de nişte soldaţĭ bulgarĭ şi devalizat de tot ce avea asupră-ĭ, în următoarele împrejurărĭ:

Mergînd pe graniţa Bulgarieĭ, pe la pichetul No. 45, s'a întîlnit cu nişte soldaţĭ bulgarĭ cu care a intrat în vorbă şi fără ştirea sa, a trecut pe teritoriul bulgar.

Soldaţiĭ aflînd că D. Vasilescu are banĭ, l-a arestat sub pretext că fiind carantină, D-luĭ nu putea trece graniţa. Dus din pichet în pichet, în noaptea de 23 spre 24 Octombre a fost condus pe malul mărеĭ, unde şease soldaţĭ l-aŭ luat la bătaie cu intenţia de a-l omorî. D. Vasilescu, ca să scape cu zile, a dat soldaţilor 790 leĭ, 95 banĭ ce-ĭ avea, un ceas cu lanţ de aur cu un ac de cravată cu briliante purtînd iniţialele G. A. Soldaţiĭ atuncĭ l-aŭ făcut scăpat.

D. Vasilescu a reclamat prefectuluĭ de Constanţa şi posedă şi un certificat al unuĭ medic din Mangalia prin care se constată că a suferit leziunĭ grave.

Cerem să se ia mĕsurile necesare pe cale diplomatică, pentru pedepsirea soldaţilor pungaşĭ şi asasinĭ şi pentru restituirea banilor şi lucrurilor furate.

Unul din soldaţiĭ care aŭ încercat să asasineze pe D. Vasilescu, se numeşte Savu.

Theo.

Soldaţiĭ bacalaureaţi

II

Afară de falsa interpretare pe care o dă ministrul de rĕzboiŭ legeĭ. D-sa se pune prin acest ordin într'o desăvîrşită contrarietate cu restul eĭ şi din această contrarietate ies nedreptăţĭ colosale.

Aşa, după lege, între alte condiţiunĭ ce se cer candidaţilor carĭ se prezintă la examenele de sub-locotenent, e şi o declaraţie din partea candidatuluĭ (dacă e major) saŭ din partea părinteluĭ (dacă e minor) prin care declară că e în stare a suporta cheltuelile necesitate cu prilejul înaintăreĭ candidatuluĭ la gradul de sublocotenent. Aceste cheltuelĭ se ridică la cel puţin 500 francĭ, şi se înţelege bine că aceasta era pentru mulţĭ o piedică dacă ar fi dorit să dea examen.

Majoritatea soldaţilor bacalaureaţi e compusă din tinerĭ fără mijloace (căcĭ ceĭ bogaţĭ *pot lua mĕsurĭ* ca să scape definitiv de armată) carĭ, neajutaţĭ de părinţĭ, se întreţin singurĭ din ceea-ce cîştigă cu meditaţiunile saŭ cu o slujbă.

Aşa dar, deja gradul de sub-locotenent era un privilegiŭ al celor cu dare de mînă. Acum, D. J. Lahovary accentuiază şi maĭ mult această nedreptate: Ceĭ bogaţĭ, cu mijloace şi protecţie, vor reuşi a eşi sub-locotenenţĭ, iar ceĭ săracĭ, neputînd face cheltuelile cerute, vor rĕmîne soldaţĭ pentru 3 anĭ de zile.

Iată dar o lovitură grozavă dată viitoruluĭ unor tinerĭ carĭ n'aŭ altă vină de cît a fi săracĭ şi carĭ, totuşĭ, fie zis în treacăt, sînt superiorĭ celor bogaţĭ. Căcĭ e vădit lucru că dacă, lipsiţĭ de mijloace şi cropsiţĭ de toţĭ, aŭ putut ajunge până acĭ, le-a trebuit o mare tărie de caracter şi o deosebită inteligenţă. Vom vedea dar tot ce avem maĭ ales în tineretul cult, căzînd împiedicat de-odată şi pentru tot-d'a-una sub ghiara militarizmuluĭ, atuncĭ cînd după anĭ de muncă avea să-şĭ ia rĕsplata uneĭ tinereţe petrecute şi amărîte şi cînd era să aducă ţăreĭ sale maĭ marĭ serviciĭ de cît duoĭ anĭ de *mustră* şi de *corvoadă*.

Astea sînt pornirile democratice ale Domnilor conservatorĭ?

Afară de această strigătoare nedreptate care e contra spirituluĭ legeĭ şi contra simţuluĭ de umanitarizm, ordinul D-luĭ Jak Lahovary ridică şi alte nedreptăţĭ.

E ştiut ca streiniĭ nu aŭ dreptul de a fi ofiţerĭ în armata noastră. Cum rămîne dar cu tinerii ovreĭ bacalaureaţĭ carĭ, ca streinĭ, nu pot fi admişĭ la examenul cerut? Una din două: saŭ vor fi chemaţĭ a maĭ face încă 2 anĭ de serviciŭ, şi în acest caz s'ar comite o imensă nedreptate căcĭ o lege cere un lucru pe care altă lege îl opreşte; saŭ vor fi liberaţĭ la un an şi în acest caz tineriĭ evreĭ se vor bucura de un privilegiŭ pe care tineriĭ romînĭ nu-l aŭ. Dacă Romîniĭ nu trebue să aibă în ţara lor drepturĭ maĭ marĭ de cît streiniĭ, cel puţin să le aibă egale.

Cum va eşi D. ministru de rĕzboiŭ din această încurcătură?

O altă frumuseţe.

Se ştie că prin lege, tineriĭ carĭ aŭ absolvit şcolile speciale, ca: şcoala de comerciŭ, şcoala de arte şi meseriĭ, şcoala de Bele-arte, şcoala normală de institutorĭ, etc. nu sunt obligaţĭ a da examen de sub-locotenent în rezervă şi că după un an de serviciŭ sunt liberaţĭ. De ce, adecă, nedreptatea asta?

Cum! ceĭ maĭ puţin cultĭ să fie maĭ privilegiaţĭ de cît ceĭ cu maĭ multă învăţătură? Aceasta e contrariŭ scopuluĭ legeĭ care acordă această reducere de serviciŭ tocmaĭ pentru a încuraja instrucţia publică. Aşa înţelege D. J. Lahovary spiritul legeĭ? Cum! un copilandru cu două clase primare care s'a pripăşit pe la şcoala de declamaţie de a obţinut o diplomă ca vaĭ de ea, să fie maĭ privilegiat de cît un tînăr care a muncit 11 anĭ pe băncile şcoaleĭ, şi numaĭ fiind-că cel d'întîĭ are superioritatea de a fi ras la mustăţĭ şi a şti să caşte ochiĭ cînd zice pe un ton înfiorător de tragic: «Un pahar cu apă la D-na contesă!..»

O! nu maĭ eştĭ absurd, cĭ ridicol, D-le ministru! Trebuia să te gîndeştĭ cu mintea întreagă înainte de a face istoriĭ de-astea.

Maĭ e o nedreptate tot atît de mare ca cele de maĭ sus. Sînt soldaţĭ bacalaureaţĭ carĭ maĭ aŭ o lună saŭ două până s'or libera. Pe aceştia ordinul ministruluĭ de rĕzboiŭ i-a surprins şi le-a dat o lovitură amarnic de neagră şi nemeritată, şi dacă D. J. Lahovary va fi lăsat să-şĭ facă de cap, — ceea-ce nu e de crezut,— atuncĭ aceştĭ tinerĭ vor face încă 2 anĭ de armată căcĭ nu maĭ aŭ timp cînd să se prepare pentru examenul ce li se cere. Cine împuterniceşte pe ministru să nenorocească aceştĭ tinerĭ şi ce îl îndreptăţeşte să-şĭ ridă de o tinerime care trebue stimată şi încurajată, căcĭ ea e viitoarea generaţie şi în ea e viitorul ţăreĭ?

* * *

Am arătat cred în destul de bine şi de lămurit greşita interpretare a legeĭ, nedreptăţile şi toate la ce ne aduce ordinul dat de la ministerul de rĕzboiŭ.

Lucrul pe care doreşte să-l facă D. J. Lahovary nu se poate îndeplini pe această cale. Dacă doreşte aşa ceva, n'are de cît să modifice legea nu cu ordine ascunse şi de rea credinţă, cĭ pe calea deschisă pe care i-o lasă Constituţia ţăreĭ. Facă D. ministru de rĕzboiŭ altă lege şi s'o treacă prin Corpurile legiuitoare şi maĭ departe; iar nu să dea ordine absurde şi ridicule, care îl fac de rîs şi îĭ dă pe faţă tot veninul cu care l-a înzestrat natura.

Până şi-o veni la matcă însă, e de da-

toria presei independente să protesteze contra acestuĭ ordin şi a studenţimeĭ universitare care trebuie, în momente de acestea, să se ridice contra nedreptăţilor ce să fac colegilor lor.

Cu oamenĭ de felul luĭ Jak Lahovary trebuie să se procedeze maĭ din topor.

P. A.

Barbariile unuĭ primar

Am înregistrat adese-orĭ fapte sălbaticiĭ şi hoţiĭ îndrăzneţe săvîrşite de primarĭ de sate, carĭ, cea maĭ mare parte din eĭ, sînt aidoma ca şi onorabiliĭ subprefecţi, sub a căror lipsă de control se află.

Un noŭ caz de felul acesta avem de înregistrat astăzĭ:

Ierĭ s'a ptezentat la redacţia noastră un plugar anume Voicu Marin Nicu, din comuna Mănăstirea, plasa Olteniţa, plîngîndu-ni-se că a fost crunt bătut de primarul şi notarul din comuna Vasilaţi.

Acest plugar pleacă într'o zi de-acasă cu un cal de vînzare, să ajungă la Oborul din Bucureştĭ, unde se face negoţ de vite.

In drumul sĕŭ trece prin comuna Vasilaţi, să se abată la o rudă a sa, Constantin Popescu, căruia nădăjduia să'ĭ vîndă calul.

Dar pănă să ajungă aci, în dreptul uneĭ cârciumĭ este oprit de primarul comuneĭ, Stoian Constantin şi notarul Nae I. Mihăescu, carĭ beaŭ şi staŭ la vorbă în cîrciumă, însoţiţĭ de maĭ mulţĭ consilierĭ şi alţĭ oamenĭ din sat.

Primarul îl întrebă dacă voeşte să-ĭ vîndă luĭ calul, la care Voicu Marin rĕspunde că a hotărît să'l vîndă uneĭ rude a sa. Rĕspunsul acesta indignează pe primar şi pe notar şi repetă cu maĭ multă insistenţă cererea. Dar văzînd că stăpînul caluluĭ se opune, îl îmbrîncesc spre primărie şi acolo încep să'l bată, să'l strîngă de gît, şi apoĭ să-l închidă.

Sălbaticiĭ bătăuşĭ nu se mulţămesc numaĭ cu atît, ci profitînd de spaima şi zăpăceala în care se afla nenorocitul plugar, îl amenință că nu'l vor libera şi'l vor maĭ bate încă, dacă nu le va da 20 leĭ. Ţăranul nedîndu-le nimic, eĭ i-aŭ luat cu forţa 30 leĭ şi nu l-aŭ liberat de cît în urma intervenireĭ uneĭ rude a celuĭ închis, care se găsea în acea comună.

Fireşte că asemenea fapte nu s'ar săvîrşi dacă sub-prefecţiĭ ar avea o înrîurire morală asupra subalternilor lor. Dar vorba romînuluĭ: cum e Turcu şi pistolul.

Cerem celor în drept să deschidă o anchetă serioasă asupra celor întîmplate, pedepsind cu asprime pe culpabilĭ.

Z. Y.

INFORMATIUNI

Lectorii noştri vor găsi tot-d'a-una pe pagina a treia Bursa cerealelor din Brăila *şi la pagina a patra* bursa din Bucureştĭ *precum* şi plecarea şi sosirea trenurilor din şi în Bucureştĭ.

Redacţia şi administraţia ADEVERULUI, s'a mutat vis-à-vis de vechiul săŭ local, în locul societăţeĭ UNIREA.

Adresa rămîne aceaşĭ ca maĭ înainte.

Monitorul Oficial cu data de la 7 Noembre publică *Regulamentul pentru organizarea interioară a farmaciilor, modul lor de priveghere şi de control.*

Ministerul cultelor şi instrucţiuneĭ publice face cunoscut că, înfiinţînd un registru special pentru cererile de posturĭ şi catedre în învĕţămînt, aduce la cunoştinţa petiţionarilor că, în cererile ce vor face, să arate precis starea civilă, locul naştereĭ şi postul saŭ catedra ce vor cere, iar în cas contrariŭ nu se va da curs cererilor făcute.

D. dr. A. Polizer, profesor la facultatea de medicină din Viena, a dăruit facultăţeĭ de medicină din Bucureştĭ o colecţiune de preparate anatomice, rare şi preţioase, de urechĭ.

Aflăm cu părere de răŭ că dirigintele oficiuluĭ poştal din Caracal, Tache Vasilescu, în etate de 52 anĭ, a decedat alaltă-erĭ 7 Noembre la 10 ore seara, lăsînd în urmă-ĭ o soţie şi treĭ copile.

Inmormîntarea se face astăzĭ 9 Noembre la orele 3 după ameazĭ.

Bătae sălbatecă.

Ziarul *Lumina* din R.-Sărat, spune că acum cîte-va zile s'a întîmplat în comuna Grebăn o crimă îngrozitoare. Nişte lăutarĭ petreceaŭ între eĭ la cîrciuma luĭ Dumitru Bătăturescu. Pe la mijlocul chefuluĭ după ce se îmbătaseră bine, începură harţagurile şi înjurăturele, aşa cum fac de obiceiŭ ţiganiĭ. Eĭ aŭ cerut ţiganuluĭ cobzar să cînte o polcă. Cobzarul ne voind să cînte, ţiganiĭ aŭ tăbărît pe el şi l'aŭ, bătut rupîndu-ĭ şi un picior.

După două zile, nenorocîtul a murit. Lunĭ 1 Noembre s'a făcut autopsia cadavruluĭ.

Cel care l'a bătut maĭ tare este Ioan Ghiulea, care a şi fost arestat.

Citim în *Paloda*, din Bîrlad:

Vitele pe stradă. — In urma celor observate de primul ministru D. Lascar Catargiu, aflăm că primăria a luat aspre mĕsurĭ în contra animalelor ce rătăcesc pe stradele oraşuluĭ.

In urma acesteĭ mĕsurĭ, noĭ aflăm că prefectul a fost silit să demisioneze şi nicĭ un prieten de al D-luĭ Lascar Catargiu nu va maĭ ocupa acel post, pînă ce ordinul de maĭ sus nu va fi revocat.

In şedinţa de Sîmbătă, consiliul comunal de Iaşĭ s'a hotărrît în sfîrşit pentru clădirea unuĭ palat al comuneĭ.

Partizaniĭ cumpărăreĭ otelului Traian, în frunte cu primarul Pogor, aŭ fost siliţĭ să se supună.

Pentru viitorul palat al comuneĭ Iaşĭ s'a ales locul numit al hanuluĭ turcesc.

Acest loc, ca faţadă, este maĭ mare de cît al caseĭ Rosnovanu, care se propusese întîiŭ.

Evenimentul, spune că biletele de bancă falşificate sub patronajul unor deputaţĭ şi senatorĭ, sînt expuse la vitrina caseĭ Neuschotz din Iaşĭ. Nume propriĭ circulă din gură în gură, de cînd *Democraţia Romînă* a făcut cunoscutele destăinuirĭ.

Pentru ce guvernul nu dă un comunicat, spre a şti lumea la ce să se aştepte?

Monitorul Oficial de la 7 Noembre publică o circulară a guvernuluĭ imperial rus relativă la condiţiunile ce trebuie să îndeplinească certificatele de origină pentru a fi primite la biurourile vamale din Rusia.

Astăzĭ, la ora 4 p. m., se va inaugura laboratorul de morfologie pus sub direcţiunea D-luĭ D. N. Voinov.

D. D. Voinov îşĭ va ţine cu această ocazie lecţia sa de deschidere.

Localul se află pe bulevardul Elisabeta, No. 37.

STIRI TELEGRAFICE

VIENA, 8 Noembre.—Pe coastele germane, engleze, franceze şi belgiene, s'aŭ semnalat naufragiĭ; stricăciunile sînt marĭ şi numeroase victime, maĭ cu seamă pe coastele engleze.

PARIS, 8 Noembre.—Pe coastele Atlanticuluĭ se semnalează naufragiĭ; maĭ mulţĭ înecaţĭ.

CALAIS, 8 Noembre. — Farul a fost distrus de furtună; păzitoriĭ aŭ fost scăpaţĭ. 11 bărcĭ de pescarĭ aŭ fost aruncate pe coastă.

CHERBURG, 8 Noembre. — Furtuna s'a mărit, maĭ multe corăbiĭ, din care două engleze, aŭ fost aruncate pe coastă. O navă din Hamburg a dat de fund; cincĭ persoane s'aŭ înecat.

BRUXEL, 8 Octombre. — Maĭ mulţĭ pescarĭ s'aŭ înecat. Steamerlĭ din Douvres aŭ întîrziat. O corabie engleză şi una belgiană s'aŭ ciocnit pe Escant, ceĭ din urmă s'a scufundat.

LONDRA, 8 Noembre.—Numĕrul victimelor furtuneĭ care bîntuie coastele engleze se urcă la 200. Un vapor care se ducea de la Liverpol la Marsilia şi care Vinerĭ iera într'o situaţie critică, lîngă Milford, pare a fi pierdut.

LUEBECK, 8 Noembre.—In urma uneĭ furtunĭ, s'aŭ produs marĭ inundaţiunĭ în părţile de lîngă port, ale oraşuluĭ. Stricăciunile sînt marĭ în satele de lîngă coastă.

ARMAND SILVESTRE

O cerere în căsătorie

Intr'o suburbie frumoasă a Parisuluĭ, dar nu într'una din străzile cele maĭ circulate, se ridica o casă înaltă, unde nu s'auzea nicĭ un zgomot, ale căreĭ persiene eraŭ tot-d'a-una închise, de unde atîrna cîte odată o floare profanată, misterioasă numaĭ pentru fetiţile nevinovate care îĭ aruncaŭ, în trecere, o privire curioasă în timp ce un zîmbet obscen se schimba pe trotoar, pe buzele unor gură-cască. N'aşteptaţĭ o maĭ lungă descriere de dînsa; m'am hotărît să fiŭ fără înduplecare cast în melancolica povestire a uneĭ întîmplărĭ ciudate şi care mi-a lăsat o amintire înduioşătoare, plină de poezie. M'am codit mult ca s'o povestesc, dar nădăjduesc totuşĭ s'o fac lăsînd decorul într'o umbră absolută spre a nu-ĭ cerceta de cît psychologia şi, cum această istorie este cu desăvîrşire adevĕrată, sper că ea va interesa pe toţĭ aceĭ carĭ, ca altă-dată Christ, sînt blînzĭ cu cele maĭ mizerabile creaturĭ. Incă o mărturisire şi care nu e cea maĭ grea: eram treĭ saŭ patru tovarăşĭ de tinereţe carĭ petreceam acolo lungĭ şi dese ceasurĭ, cu scuza celor două-zecĭ de anĭ aĭ noştri şi a celeĭ ameţelĭ a simţurilor care face să se uite la această vrîstă, nu numaĭ grija moraleĭ, dar chiar legitimile susceptibilităţi ale dezgustuluĭ. Voiŭ îndrăzni dar să cer indulgenţa Latinilor pentru acest fel de slăbiciune şi voiŭ reaminti celor neînduraţĭ, acest cuvînt dupe Plutarch, al bătrînuluĭ Caton către un tînăr care, surprins pe pragul unuia din aceste templurĭ ale luĭ Venus Meretrix, roşea înaintea luĭ: «Află, fiule, că ruşinea nu constă în a intra aicĭ, dar în a nu şti să ieşĭ». Nu voiŭ de alt-fel să vorbesc, de cît de unul singur dintre noĭ.

* * *

Fernando, — nu vĕ voiŭ spune de cît numele sĕŭ, a lăsat, măcar că a murit tînăr, în memoria tuturor acelora carĭ l'aŭ cunoscut, o figură neperitoare. Il revĕd încă cu totul asemănător frumosuluĭ portret al luĭ Raphael ce-l posedă Luvrul; frunte gînditoare incadrată de o admirabilă chică blondă, cu nişte ochĭ albaştri şi tot-d'a-una umezĭ de reveriĭ, nişte trăsăturĭ de o delicateţă aproape femeiască şi acea pecete a morţeĭ apropiate, care pare, dacă proverbul vechiŭ e adevĕrat, un melancolic zîmbet al zeilor. Originar din fundul Spanieĭ, perduse pe mama sa şi cruda fatalitate hotărîse să-ĭ semene întocmaĭ.

Venit la Paris ca să studieze, s'a pasionat pentru mariĭ noştri scriitorĭ, şi trebue să spun că nu e nicĭ unul din poeţiĭ noştri carĭ să fi fost maĭ adînc de cît dînsul. Am păstrat cu îngrijire, ca nişte relique, versurile rĕspîndite în lungile sorisorĭ ce mi le scria, versurĭ franceze în care se simţeaŭ ezitaţiunile unuĭ idiom strĕin, dar pline totuşĭ de o suavitate nobicĭnuită, versurĭ de dragoste înţepĕtoare ca strigătele de iubire. — M'am gîndit adesea să le public pentru a ridica un monument timid memorieĭ sale. Dacă n'am făcut-o, e că mĕ tem că ar lipsi cititorĭ pentru a le gusta, de a-ĭ înţelege şi pătrunde sinceritatoa sa. Ca unică rudă la Paris, avea un frate maĭ mare de cît dînsul, inginer distins, de un temperament mult maĭ chibzuit, şi care îl iubea, cu nişte protecţiunĭ pasionate, totuşĭ fără a-l înţelege în totul, după cum cred. Sarcina acestuĭ mentor era de alt-fel simplă, mediciĭ i-a recomandat, înainte de toate, de a feri de orĭ-ce supărare, orĭ-ce emoţiune dureroasă pe delicatul nostru prieten.

* * *

Şi acuma în ce mod această făptură de elită, această creatură croită din admirabile delicateţe şi sublime trebuinţĭ de ideal, cum acest băiat, al căruĭ creer era ca o măreaţă grădină de crinĭ, s'a făcut tovarăşul ceasurilor noastre de desfrîŭ, s'a amestecat printre noĭ, inimĭ de stricaţĭ, gustînd cu nesaţiŭ sensualităţĭ de adolescent? Maĭ simplu de cît n'aţĭ putea-o crede. Fiind-că el poseda, ca toţĭ adevĕraţiĭ poeţĭ, secretul de a transforma tot ceea-ce impresiona ochiĭ sĕĭ, purtînd în el paradisurĭ care le arunca peste aceste iadurĭ ca nişte mantale de purpură peste noroiul drumurilor, umplînd cu dumnezeeştile imaginĭ ale gîndireĭ sale vizuinile abjecţiuneĭ şi infamiĭ. Fiind-că ceea-ce era realitate pentru noĭ, realitate grozavă, dar neîndeplecat de ispititoare, era vis pentru dînsul, vis înstelat în care mergea învĕlit de lumină, neatingîndu-se de petele de carĭ noĭ ne mînjeam. Fiind-că părţile noastre eraŭ diferite în lotul comun. Acolo unde noĭ căutăm carnea, el căuta frumuseţea; acolo unde noĭ găsim plăcerea, el întîlnea amorul. Da, amorul.

Era ea alt-fel de cît tovarăşele sale, aceea care trebuea să-ĭ dea această bucurie umilitoare? Veţĭ vedea maĭ departe. Ca desfrînare era cu totul asemenea; nu era nicĭ maĭ mult nicĭ maĭ puţin mînjită. Era decĭ o nespusă trebuinţă de a iubi şi nu o alegere raţională, saŭ chiar instinctivă ceea ce a pus în inima luĭ Fernando această nebunie. Şi pe urmă findcă, el o vedea alt-fel de cum era, cu aripĭ de înger rănite, floare crescută în fundul uneĭ prăpăstiĭ, inimă de înălţat prin generoasa putere a iertăreĭ. Căcĭ, în calitatea sa de Spaniol, el era catolic înflăcărat, şi trebue, în virtutea inflexibileĭ logice a pasionaţilor, să ajungă la cel maĭ de neconceput proect.

* * *

Nu ne spuse nimic de asta, cufundat cum era în nespuse deliciĭ, avînd descurajărĭ cîte odată, de carĭ însă nu-ĭ era teamă. El era de alt-fel mult maĭ puţin cu noĭ şi eraŭ cincĭ-spre-zece zile cel puţin de cînd nu'l vĕzusem, cînd Marcel,—cel maĭ scump prieten al sĕŭ — şi eŭ, primirăm o scrisoare de la fratele sĕŭ care ne ruga să venim să'l vedem cît de curînd. Acesta era foarte mişcat cînd primi vizita noastră şi vocea'ĭ tremura, vorbindu-ne:

— Domnilor, ştiţĭ ce vrea să facă Fernando?

— Nu, Domnule, îĭ răspunserăm foarte sincer.

— Eĭ bine, vrea să ea de nevastă pe acea....

Lacrimele îĭ înăbuşiră vorba şi noĭ înşi-ne eram prăpădiţĭ.

— Il vom împedeca, strigarăm în acelaş timp, Marcel şi eŭ. Dar dînsul, cu un ton de resemnare ce'ţĭ făcea rĕŭ, zise:

— Nu! nu'l veţĭ împedeca, nicĭ voĭ, nicĭ eŭ. Ar fi să riscăm a'l împinge la vre-o hotărîre fatală vieţeĭ sale. Dv. n'o puteţĭ face şi eŭ n'am dreptul. De erĭ de cînd mi-a spus hotărîrea sa, am petrecut nişte ceasurĭ grozave, dar deciziunea mea e luată. E un lucru spăĭmîntător, dar care e maĭ bun de cît o remuşcare veşnică... O va duce în Spania unde nimenĭ n'o va cunoaşte, într'o ţară în care manierele sale nu vor lovi pe nimenĭ, pentru că moravurile franceze sînt rĕŭ cunoscute acolo. Ea va purta numele sĕŭ... numele tatăluĭ nostru.

Şi nefericitul se opri. Dar reluă numaĭ de cît:

— V'am chemat, Domnilor, pentru a vĕ cere un ciudat serviciŭ. Cunoaşteţĭ pe acea... persoană şi trebue să înţelegeţĭ că curajul îmĭ lipseşte pentru a mĕ duce să'ĭ vorbesc de aceasta. Trebue totuşĭ să se ştie dacă ea consimte să renunţe la viaţa mizerabilă ce-o duce şi carĭ sînt intenţiunele sale, odată înştiinţată de consimţimîntul ce'l daŭ la această nefericire. Vĕ rog să vĕ duceţĭ amîndoĭ la dînsa şi mĕ înştiinţaţĭ pe urmă.

Făcurăm un semn din cap, neavînd tăria de a vorbi, după această neaşteptată propunere.

— La revedere, ne zise. Şi, strîngîndu-ne mîna, reintră cu paşĭ grăbiţĭ în cabinetul sĕŭ de lucru.

* * *

Aşa că eram însărcinaţĭ cu o cerere în căsătorie în regulă! şi unde? Şi la cine? Cînd sunarăm la uşa desfrînateĭ eraŭ treĭ ore. Ne introduse într'un mare salon întunecos şi întrebarăm de aceea căreia aveam de vorbit. Un moment apoĭ, ea apăru în îmbrrăcămintea reglementară cu zîmbetul eĭ obicĭnuit pe buze şi cu veselie de porunceală în ochĭ. Dar zărindu-ne, deveni foarte palidă:

— Veniţĭ din partea luĭ Fernando? întrebă cu gîtlejul strîns de emoţiune.

— Da, domnişoară, îĭ respunserăm inclinîndu-ne. Căcĭ, tot ceea ce demersul nostru putea să aibă de grotesc, dispăruse pentru noĭ în neobişnuita gravitate a rezultatelor sale posibile, luasem atitudinea corectă a unor rude însărcinate cu o cerere în căsătorie. Eram, D-zeŭ să ne erte, îmbrăcaţĭ cu totul în negru, cu mănuşĭ, ceea ce era o culme în acest timp.

— Atuncĭ, aşteptaţi-mĕ un moment. Şi devenind gravă ea însă-şĭ, maĭ gravă de cît noĭ, se retrase repede.

Cînd reveni peste un sfert de ceas era foarte cuviincios îmbrăcată c'o rochie neagră, şi sulimeneala dispăruse de pe obrazu-ĭ, a căreĭ expresiune se schimbase cu totul. Ea ne zise:

— Vorbiţĭ!

Şi, aşezîndu-se, încrucişă amîndouĕ mîinele pe unul din genunchiĭ sĕĭ, ca Sapho de Pradier, a căruĭ gîndire n'o puteam înţelege; sta mută şi ca scufundată în meditaţiunĭ întunecate.

* * *

Şi am isprăvit de a-ĭ spune obiectul misiuneĭ noastre pé cînd ea rĕmînea în aceeaşĭ atitudine, mereŭ tăcută, fără să fi trădat o singură impresiune de surprindere saŭ de plăcere. Miraţĭ noĭ înşi-ne, îĭ vorbirăm de amorul profund ce Fomando avea pentru dînsa, tot ceea-ce suferise, de viaţa sa întreagă, viaţă aşa de nobilă şi de curată, a căreĭ fericire delicată, o încredinţa.

Va continua de a ne asculta fără să ne rĕspundă, însă şiroaie de lacrămĭ curgeaŭ din ochiĭ căzînd pe mătasa corsajuluĭ sĕŭ şi până pe mîinile-ĭ împreunate.

FOIŢA ZIARULUI *ADEVERUL*

42

TAINELE NOPTEI

DE

M. E. BRADDON

XIX

Castelul Maclomond

Lunga experienţă cîştigată într'o casă de nebunĭ dăduse într'adevĕr acesteĭ femeĭ o a doua natură—o natură tot-d'auna la pîndă, neîncrezĕtoare, muncită de frică şi de îndoială. Nu o dată se deşteptase Marta pentru a vedea aplecat asupra sa vre-un nebun cu un briciŭ în mînă şi cu ochiĭ arzînd de un foc omorîtor. Ea ştia, că, orĭ cît de liniştit ar fi în aparenţă un nebun, nicĭ o dată nu poţĭ fi sigur de dînsul.

Ziua următoare trecu tristă şi monotonă pentru lady Edith. Ea şezu la fereastra turnuleţuluĭ toată ziua, privind vîrfurile munţilor sterpĭ şi turmele de oĭ păscînd iarba rară şi scurtă. Ce n'ar fi dat să vadă o trăsură îndreptîndu-se pe cărarea întortochiată şi singuratecă dintre munţĭ saŭ pentru a zări un călăreţ apropiindu-se de zidurile înalte ale închisoreĭ sale!...

Ea aşteptă în zadar şi se culcă tîrziŭ, cu mintea şi cu trupul zdrobite de oboseală.

Iar nu putu dormi. Pe cînd privea cu un ochiŭ nesigur pe păzitoarea sa adormită, şi mobilele mîncate de carĭ, vĕzu, spre marea sa uimire, că somnul Marteĭ era greŭ şi că nimic nu putea s'o deştepte.

Noaptea era furtunoasă, vîntul bătea împrejurul vechiuluĭ castel şi zguduia cercevelele ferestreĭ micĭ a camereĭ în care dormea lady Edith şi totuşĭ Marta nu se mişca. De treĭ orĭ Edith se sculase şi făcuse cîţĭ-va paşĭ prin odae şi totuşĭ păzitoarea dormea. In sfîrşit, într'o ultimă plimbare, lady Edith resturnă un scaun greŭ care căzu jos cu zgomot.

Se uită îndată spre patul cel mic, aşteptîndu-se să vadă pe Marta sărind arsă în sus.—Spre marea sa uimire, aceasta dormea tot aşa de adînc ca maĭ înainte.

— Nu m'aşĭ mira dacă femeea asta s'ar fi îmbătat—gîndi ea—somnul eĭ nu e firesc.

Se aruncă iar în pat şi, de astă dată, atenţia îĭ fu atrasă de un tabloŭ atîrnat în faţa sa.

Era portretul în mărime naturală al unuia din vechiĭ proprietarĭ aĭ castelului; un cavaler înarmat din cap până în picioare, cu faţa severă şi nemiloasă, care nu trebue să fi avut nicĭ o îndurare pentru duşmanul căzut în ghiara-ĭ de fier.

Flacările nesigure, care se ridicaŭ din cenuşa focului murind în sobă, luminaŭ cînd barba rĕzboinicului, cînd ochiĭ sĕĭ negri întunecoşĭ. De odată lady Edith se sculă tresărind; i-se păruse că vede clipind ochiĭ portretuluĭ.

— E numaĭ o închipuire—şopti ea—închipuirea uneĭ minţĭ bolnave. Dacă va trebui să staŭ multă vreme în casa asta tristă voiŭ nebunĭ de-abinelea.

Eaĭ,căzu iar pe pernă şi închise ochiĭ în cercnd să doarmă.

Totuşĭ, vîntul se liniştise şi în tăcerea nopţeĭ, lady Edith auzi ca un fel de scîrţiit al unuĭ resort.

Ea deschise ochiĭ şĭ se uită zăpăcită împrejur.

Portretul cavaleruluĭ dispăruse şi în locul luĭ ea zări pe colonelul Oscar Bertrand.

Dintr'o săritură, lady Edith se aruncă din pat la picioarele austriaculuĭ.

— Scăpată! Scăpată! — strigă ea veselă. — Lionel nu m'a uitat.

— Eŭ nu v'am uitat — rĕspunse colonelul — marele maestru nu uită nicĭ odată pe vre-unul din membri al căror şef este.

«Trebue să fiĭ de aĭ noştri, lady Edith. D-ta m'aĭ ascultat, dar lovitura n'a isbutit. E grija mea să te apăr de urmările acestuĭ act. Aĭ primit depeşa mea?»

— Cum? de la D-ta venea?

— Da — rĕspunse austriacul aşezîndu-se liniştit dinaintea foculuĭ şi făcînd semn lady Edith să şeadă lîngă dînsul,— ascultă-mĕ, lady Edith, cu atenţie şi rĕbdare. Am să-ţĭ spun multe.

— Dar păzitoarea mea? întrebă ea arătînd cu degetul pe Marta, care tot dormea.

— Ea va dormi încă douĕ-spre-zece ore tot atît de adînc ca acuma — rĕspunse colonelul. — A bĕut un narcotic puternic, în paharul sĕŭ de Wisky-Toddy.

— Pregătit de D-ta?

— De aceĭ carĭ sînt în serviciul meŭ.

— Dar, ia spune-mĭ, cum aĭ pătruus în acest castel.

— E una din tainele mele, milady. Zidurile de piatră nu ne pot opri pe noĭ, uşile cu douĕ broaşte, drugiĭ de fier sînt glume pentru noĭ. Tot aşa şanţurile, podurile mişcătoare, prăpăstiile, munţiĭ. In castelul de Maclomond sînt nişte intrărĭ necunoscute proprietaruluĭ sĕŭ actual, dar cunoscute ca drumul mare de maestrul Bandeĭ Negre!

XX

Răpirea Clareĭ Melville

Maĭ multe nopţĭ trecuseră de la acearta dintre sir Frederik Beaumorris şi Reginald Falkner şi, spre marea bucurie a Clareĭ, bătrînul baronet nu se maĭ arătase printre culise. Reginald venea în fie-care seră şi, în fie-care seară, la sosirea Clareĭ la teatru, portarul îĭ dădea un buchet frumos.

Tînăra baletisă era cu desăvîrşire fericită. Reginald Falkner semăna aşa de puţin cu ceĭ-l'alţĭ obicĭnuiţĭ aĭ culiselor!

Intr'o zi, un pachet de cărţĭ însoţi buchetul pe care ea îl primea în fie-care seară. Eraŭ tocmaĭ operile autorilor eĭ favoriţĭ, bogat legate şi cu numele eĭ scris pe prima foae, de mîna luĭ Reginald.

Epoca aceasta a vieţeĭ Clareĭ i se părea prea fericită pentru ca să fi putut ţinea mult. In nevinovăţia sa, ea nu cunoştea adînca impresiune pe care o făcuse asupra inimeĭ sale frumosul şi seducătorul Reginald.

Reginald o rugase adesea ca să-ĭ dea voe s'o conducă acasă la Kensington, dar ea nu consimţise nicĭ odată. Intr'o zi el o întrebă de motivul acestuĭ refuz, ea se sfiĭ, apoĭ roşindu-se, îĭ zise:

— Tata m'a oprit de a mĕ lăsa vr'o dată să fiŭ condusă de cineva acasă. Eŭ i-am făgăduit-o. Iată motivul refuzuluĭ meŭ.

— Il respect, D-ră, — respunse Reginald privind-o mişcat—şi voiŭ fi cel din urmă care să te sfatuesc să nu asculţĭ pe părintele D-tale.

De obiceiŭ, după balet, Clara ajungea la timp pentru a se sui în omnibusul care duce la Charing Cross la 11 şi un sfert şi care o ducea până aproape de uşa locuinţeĭ sale.

Conductorul acestuĭ omnibus o cunoştea foarte bine. Era un om cum se cade, cam ursuz, care avea fete şi el şi ar fi apărat la nevoe pe Clara în potriva orĭ-căreĭ insulte cu pumniĭ sĕĭ ceĭ zdravenĭ.

In seara în care primise darul luĭ Reginald Falkner, ea părăsi teatrul maĭ tîrziŭ ca de obiceiŭ, ducînd la subţioară preţiosul pachet de cărţĭ.

Vîntul sufla cu putere; o ploae rece şi pătrunzătoare o pălmuia pe obrajĭ şi o orbea aproape. Paltonul îĭ fîlfiia în toate părţile şi ea se ţinea cu greŭ pe pasagiul lunecos.

(Va urma).

Și cum noi sfîrșisem subiectul nesfîrșit al pasiunei ce nefericitul nostru prieten i-o închinase, ea care nu ridicase măcar ochii asupra noastră:

— Dar în sfîrșit, îi spusei, știi că e temere ca el să nu atenteze la zilele sale atît e de neliniștit și desperat! ce trebue să-i rĕspundem?

Atuncĭ ea se ridică, ne privi bine în față și lăsă ușor să cadă aceste vorbe din gura sa:

Iĭ vețĭ rĕspunde că maĭ bine să se omoare de cît să ea o femee ca mine.

Și simplu, dar cu o mișcare a căreĭ grandoare tragică n'o voiŭ uita niciĭ odată, ne salută și dispăru, lăsîndu-ne sub una din emoțiunile cele maĭ adevĕrate ce am simțit vre-odată. Intr'un moment, ea fusese maĭ castă de cît toate madonele.

. . . .

O oră pe urmă, părăsise casa, fără ca să putem ști un mergea. Un an maĭ tîrziŭ Fernando, care părăsise Parisul sub pretext de a uita, murea la Liège de o boală de slăbiciune. Alegerea unuĭ climat cu totul contrar sănătățeĭ sale făcuse din plecarea sa o adevĕrată sinucidere, o sinucidere catolică fără moarte violentă. Sînt cite-va zile, Marcel și eŭ ne reamintim această întîmplare.

— Ce crezĭ astă-zĭ? mĕ întrebă el?

— Cred, îĭ rĕspunseĭ, că multĭ aŭ murit pentru femeĭ carĭ nu făceaŭ cît aceea.

D. Faur.

OFICIALE

Sunt numițĭ: D. Sireteanu, în postul de șef al cancelarieĭ Episcopieĭ de Rimnic și noul-Severin; D. Const. Buzescu în postul de comptabil la manufactura de la Belvedere; D. Ion Cealic în postul de sub-director al aceleiașĭ manufacturĭ; D. Anton Dobrescu în postul de impiegat clasa II al biuroulul ordonanțăreĭ din administrația centrală a regieĭ monopolurilor.

* * *

S'aŭ disolvat următoarele consiliĭ comunale: Oltenița (Jud. Ilfov); Vădenĭ (Jud. Gorj); Cosmicea (Jud. Tulcea).

DIFERITE ȘTIRI

DIN CAPITALĂ

INSTITUTUL METEOR. BUCUREȘTI

Bucureștĭ 8 Noembre 1893.

Inălțimea barometrică la 0°	758.8
Temperatura aeruluĭ	1.3
Vêntul liniștit	
Starea cerulul foarte noros	
Temperatura maximă de erĭ	3.°
« minimă de astă-zĭ	6.°

Temperatura la noĭ a variat între.... și....

Sîmbătă seara, D. Ioan Nădejde și-a ținut la Clubul Muncitorilor din Capitală conferința sa despre *Evoluția familieĭ*. Sala clubuluĭ era tixită de un foarte mare numĕr de muncitorĭ și muncitoare carĭ veniseră să asculte pe simpaticul conferențiar.

D. Nădejde a expus într'o formă foarte populară, proprie moduluĭ sĕŭ de a expune, intreaga evoluție a familieĭ din timpurile cele maĭ depărtate și până astăzĭ. Vorbind de chipul cum înțelege burghezia relațiunile familieĭ, conferențiarul a arătat toate ticăloșiile carĭ se petrec în societatea de azĭ, și maĭ ales în familiile burgheze unde dragostea e înlocuită cu interesul bănesc.

D. Nădejde și-a sfîrșit conferința demonstrînd muncitorilor că, numaĭ luptînd pentru schimbarea societățeĭ de azĭ într'o altă societate, în care traiul celuĭ care muncește să-ĭ fie asigurat, se va putea pune capăt relelor căsnicieĭ moderne și a se face ca viața conjugală să fie întemeiată pe dragoste adevĕrată.

Sâmbătă a început examenul căpitanilor de artilerie aspiranțĭ la gradul de maior. Sînt 20 de candidațĭ. Examenul a început prin lucrărĭ topografice pe teren.

Mandatul D-luĭ dr. Rimniceanu ca decan al facultățeĭ de medicină expirînd, profesoriĭ acesteĭ facultățĭ se vor întruni săptămîna aceasta pentru a se chibzui asupra alegereĭ decanuluĭ.

Duminecă la orele 9 seara s'a inaugurat Clubul Preseĭ instalat în calea Victorieĭ No. 61 (lîngă Otel imperial). Acest club este deschis membrilor sĕĭ de la orele 10 dimineața.

Construcțiunea nouluĭ palat al facultățeĭ de medicină din Bucureștĭ se va începe în primăvara viitoare.

DIN ȚARA

Lucrările de la satele model de pe moșia Trămșanĭ și Mihaĭ-Viteazu s'aŭ întrerupt pentru timpul ierneĭ.

La primă-vară, odată cu reînceperea lucrărilor la aceste sate, se va începe și alte lucrărĭ pentru construcția unuĭ alt sat model lîngă gara Mărculeștĭ.

La Craiova, scarlantina continuă a face marĭ ravagiĭ. Pe fie-care zi se semnalează o mulțime de cazurĭ. D. dr. Felix a fost în orașul Craiova pentru a hotărî mĕsurile cele maĭ urgente pentru combaterea epidemieĭ.

O femeiă din comuna Bucium, mușcată de un cîne turbat a fost trimeasă spre căutare la institul antirabic din Iașĭ.

De asemenea a fost trimeasă spre a fi supusă tratamentuluĭ antirabic, o fetiță din Botoșanĭ mușcată de un cine.

Ambele paciente aŭ rănĭ grave la minĭ și la față.

DIN STREINATATE

La 10 s'a celebrat la Sofia un parastas pentru oficieriĭ și soldațiĭ morțĭ la Slivnița și la 11 un serviciŭ funebru pentru prințul Alexandru, în presența mareluĭ mareșal și al întreguluĭ personal al curțiĭ, tuturor miniștrilor, agenților diplomaticĭ străinĭ, afară de ceĭ Francezĭ și Sîrbĭ, autorităților, oficierilor și a uneĭ mulțimĭ enorme. De mult nu se maĭ văzuse o ceremonie așa de imposantă. Pe timpul discursuluĭ funebru, multe persoane plîngeaŭ. Trupele formaŭ un patrulater în piața biserici și aŭ tras salve de puștĭ și de tunurĭ. In timpul ceremonieĭ s'a adus în biserică drapelul de la Slivnitza. Lumea era foarte impresionată. S'aŭ celebrat parastasurĭ in toată Bulgaria. Ziarele aŭ eșit încadrate în negru.

Guvernul francez a hotărît să dea în judecată gazeta anarhistă din Paris: *Le père Peinard*, pentru un articol în care se face apologia abominabilelor atentate din Barcelona.

File rupte din Album

Libertatea este visul frumos al mânrieĭ umane.

Renan.

Toțĭ recunoaștem că, fără femee, nu ne-am putea lăuda astă-zĭ cu civilizația modernă.

Alma (Berlin).

Sgomotul pe care nulitățile îl fac împrejurul lor nu trebue să ne supere, căcĭ maĭ curînd saŭ maĭ tîrziŭ tot obscuritatea le este rezervată.

N. I. Z.

Ultim cuvênt

Păcală, decorat de curînd, cere primărieĭ un extract de pe actul sĕŭ de naștere.

Impiegatul i-l remite.

Păcală îl citește cu multă atențiune, și adresându-se impiegatuluĭ, îĭ zice:

— *Nu aĭ putea, D-le! să adaogĭ cuvintele:* cavaler al coroaneĭ Românieĭ?

ULTIME INFORMATIUNI

Incunoștiințăm persoanele ce ar bine-voi să contribue pentru formarea fonduluĭ din care să se achite amenzile la care sunt condamnațĭ frațiĭ noștri de peste munțĭ, că pot subscrie cu sumele ce vor voi la redacția ziaruluĭ nostru în toate zilele de lucru de la orele 8 până la 12 a. m. și de la 2 până la 7 p. m.

LISTA DE SUBSCRIPȚIE

Pentru acoperirea amenzilor la care aŭ fost și vor maĭ fi condamnațĭ luptătoriĭ Românĭ de peste munțĭ.

Suma din urmă . . . . . . Leĭ 432.—

Un botez regal

In ziua în care s'a născut *fericitul eveniment*, s'a întîmplat ca și soția unuĭ Domn Niculescu, din calea Călărașilor, să dea naștere unuĭ băiat.

Duminica trecută, fiind hotărît botezul miculuĭ Niculescu, palatul a trimis pe colonelul Robescu, aghiotant regal ca să fie naș cu orĭ-ce preț.

Copilul D-luĭ Niculescu a căpătat....... numele Carol — și atita tot. *L'Indépendance* nu spune care aŭ fost cele-l'alte darurĭ ale nașuluĭ, după cum e obiceiul.

Tot regele a cîștigat!

Congresul naționalităților din Ungaria

Citim în *Tribuna* din Sibiŭ:

Ințelegerile între fruntașiĭ Sîrbĭ, Slovacĭ și Românĭ aŭ ajuns la rezultatul dorit. Fie-care naționalitate a delegat duoĭ fruntașĭ, pentru stabilirea programuluĭ comun de acțiune și cit de curînd se va convoca congresul naționalităților.

Comandantul Mougin, inginer-șef al uzinelor de la St. Chamont, a sosit in Bucureștĭ. Dînsul a avut o lungă convorbire cu D. general Pastia, inspector general al artilerieĭ, în privința armamentuluĭ fortificațiunilor noastră.

In privința înlocuireĭ colonelulul Logadi, prefectul de Dolj, cu D. Mitiță Girleșteanu, aflăm următoarele: acestuĭ din urmă i-se făgăduise postul de membru la Curtea din Craiova, ce rĕmăsese vacant prin încetarea din viață a D-luĭ Dobrescu. Pe de altă parte, acest post maĭ fusese făgăduit D-luĭ Herăscu, un agreat al fraților Lahovary. Cel sacrificat a fost D. Girleșteanu, căruia însă, pentru a-l împăca i-s'a dat prefectura județuluĭ Dolj.

Iar polcovnicul Logadi va fi numit inspector administrativ; este cel puțin dorința conului Lascarache, care nu vrea să-șĭ lase protegiatul în halul în care ține să-l aducă D. Carp.

L'Indépendance Roumaine, în numĕru-ĭ de Duminecă, face istoricul detronăreĭ prințuluĭ Al. de Battenberg, arătind cum acesta a părăsit Sofia, în dimineața de 9 August 1886, aproape desbrăcat, într'o birjă de oraș.

Nu cred oare confrațiĭ noștrĭ că această povestire poate stîrni ciudate gîndurĭ regeluĭ Carol, în caz cînd i-ar cădea sub ochĭ?

E drept că Battenberg a fost aclamat din noŭ, peste cîte-va zile și și-a reocupat tronul; dar el avea calitățĭ și drepturĭ la recunoștința Bulgarieĭ, cum Regele nostru știe bine că nu are.

De ce dar această evocare neplăcută?

Invĕțătoriĭ și invĕțătoarele din județul Ilfov aŭ cerut la ministerul instrucțieĭ spre a-șĭ cere lefurile cuvenite pe luna trecută, pe care nu le-aŭ primit nicĭ până astăzĭ.

D-niĭ de la minister ar putea să facă maĭ puține rapoarte contra profesorilor și, în schimb, să le dea lefurile maĭ la timp. Maĭ ales învĕțătoriĭ și învĕțătoarele întimpină destule mizeriĭ și aŭ o leafă destul de mică, ca să aibă dreptul de a o primi regulat cel puțin acum în timpul ierneĭ, cînd nevoile sînt maĭ multe și maĭ marĭ.

Deputațiĭ de Bîrlad, îndată după deschiderea Camereĭ, se vor duce la D. Lascar Catargiu pentru a'ĭ cere să distitue să să mute pe faimosul Iamandi, prefectul județuluĭ, sub a căruĭ îngrozitoare administrație cetățeniĭ nu maĭ pot sta.

Care pe care?

Din Craiova ne vine trista știre a morțeĭ tînĕruluĭ George Vergati, student în anul al IV-lea a facultățeĭ de medicină. Cauza acesteĭ premature încetărĭ din viață a fost ftizia, pe care tînĕrul student o căpătase dintr'o răceală, la *Serbările preseĭ*, în grădina Cișmigiu. Tînĕrul Vergati făcuse imprudența să umble subțire îmbrăcat.

Studențiĭ anuluĭ al IV-lea de la facultatea de medicină din Bucureștĭ vor trimite o frumoasă coroană mult regretatuluĭ lor camarad.

Maĭ mulțĭ cetățenĭ ne roagă să facem următoarea întrebare:

E adevĕrat că primăria a dat măsurĭ nouă, și maĭ micĭ, laptagiilor din capitală? Eĭ așa pretind și în loc de un litru, pentru care iaŭ cîte 40—60 banĭ, nu daŭ de cît treĭ sferturĭ saŭ și maĭ puțin.

Așteptăm ca primăria să ia măsurĭ pentru ca publicul să nu maĭ fie înșelat și exploatat cu atita nerușinare, noĭ știind bine că nicĭ un fel de măsurĭ nu pot fi mărite saŭ micșorate după pofta orĭ-căruĭ agent.

Din *Cimpu-Lung*:

Bravul comandant al regimentuluĭ din acest oraș, D. locot.-colonel Rudeanu, amărît că nu-l maĭ face colonel și îndulcit de noulle lefurĭ ce se daŭ prefecților, s'a hotărît să demisioneze și să ceară postul de prefect în Cimpu-Lung.

Primarul orașuluĭ, D. Ștefănescu fiind căpitan, ar maĭ trebui să se numească polițaiŭ un locoteuent, ajutor de primar idem, funcționarĭ maĭ mărunțeĭ sergențĭ în rezervă, și Cimpu-Lungul nu va avea nimic de invidiat Gibraltaruluĭ.

Actualul Primar cere cu orĭ-ce preț ministeruluĭ de interne să se numească o comisie ca să ia socotelile fostuluĭ primar, D. Rozeanu, care a stat în capul afacerilor comuneĭ timp de 18 anĭ!

Evident că socotelile uneĭ așa de îndelungate vremĭ, trebue să fie extrem de complicate, totușĭ găsim cererea actualuluĭ primar prea din cale afară revoluționară.

Inchipuițĭ-vĕ ce ar fi dacă s'ar reveni asupra tuturor *antreprizelor, concesielor, furniturelor*, etc., date și primite de o Primărie timp de 18 anĭ!

Nicĭ Revoluția socială n'ar face maĭ radicale schimbărĭ *economico-sociale* în Cimpu-Lung, ca o asemenea comisie de anchetă. De aceea D. Lascar Catargiu, om prudent și conservator nepocăit, nu vrea cu nicĭ un preț să dea curs repețitelor cererĭ de anchetă făcute de D. Ștefănescu.

ULTIME TELEGRAME

Inmormîntarea prințuluĭ Battemberg

GRATZ, 8 Noembre. — Ceremonia funebră a conteluĭ de Hartenau a avut loc la 2 ore în prezența vĕduveĭ. Preotul Leibenfrost care a oficiat, a pronunțat un discurs în care, a amintit marele calitățĭ ale defunctuluĭ, răpit în floarea etățiĭ și în plină de activitate. A făcut istoricul viețiĭ sale abundentă în fapte marĭ și a exprimat profundul doliŭ general, cauzat de moartea luĭ prematurată. Cortegiul era imposant. Eraŭ de față:

Maiorul aghiotant de Lonyay, reprezintind pe Impĕratul, ambasadorul D. Monson, reprezintînd pe Regina Anglieĭ, principiĭ Enric și Frantz-Iosef de Battemberg, contele Erbach, locot-colonel-aghiotant Vinaroff și maiorul Marcoff reprezintînd pe Prințul Bulgarieĭ, locot-colonel Marinoff, reprezentînd armata bulgară, deputațiunea regimentuluĭ bulgar Alexandru I, condusă de comandantul luĭ locot-colonel Vulkov, o deputațiune a coloniei bulgare din Viena, studențiĭ bulgarĭ din Gratz, autoritățile orașuluĭ conduse de guvernorul Styrieĭ.

Cortegiul a trecut în mijlocul numeroșilor locuitorĭ aĭ orașuluĭ; în piața Frantz Iosef i-s'aŭ făcut onorurile militare și salve de tunurĭ aŭ fost date. Cortegiul a ajuns în urmă la cimitir unde cosciugul a fost depus în capela familieĭ Reiminghausen.

In cimitir, ministrul Grekoff a ținut un discurs, în care exprimă pierderea dureroasă, neașteptată, încercată de soția primuluĭ prinț Bulgar și care e simțită în întreaga Bulgarie. Deputațiunea bulgară plînge moartea omuluĭ, căruĭ Bulgaria îĭ datorește existența sa politică, care s'a înfățișat de două orĭ poporuluĭ ca un eroŭ, la Slivnitza și în ziua cînd lepădă puterea pentru ca să scape Independența patrieĭ sale.

D. Grekoff termină bine-cuvîntînd pe mortul și zicîndu-ĭ adio în numele deputațiuneĭ bulgare. S'a depus pe cosciug, coroane în numele Impĕratuluĭ Frantz-Iosef, regineĭ Victoria, archiducesei Stefania, archiduceluĭ și archiducesei Charles-Louis, rudelor, etc.

TEATRE CONCERTE

Marțĭ 9 Noembre

Teatru Național. — Astă seară Marțĭ *Năzdrăvăniile Divorțuluĭ și Lucrătorii*, traducerĭ.

Teatru Lyric. — Astă seară Marțĭ *Un lycée des jeunes filles*. E una din cele maĭ splendide piese din repertoriul vodevilurilor.

Opera Italiană.—Miine seară Miercurĭ *Un ballo in maschera* pentru debutul D-șoareĭ *Fanny Parena*, prima dona legeră.

Palatul Ateneuluĭ.—Sîmbătă 13 Noembre, *Concert* dat de D-ra *Caterina Crist. Ioanin*, pianistă, laureată a conservatoruluĭ din Viena, cu grațiosul concurs al D-reĭ *Edmeea Chabudeanu* și al D-lor *D. Popescu* și *I. Bursuc*.

Stabilimentul Hugo.— In fie-care seară teatru de varietățĭ cu cele maĭ excelente artiste din streinătate.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

D-na Aglaé Arcadius, calea Moșilor 188 este rugată să bine-voiască a-șĭ achita datoriile ce le are către administrația acestuĭ ziar încă din luna Iunie.

CORESPONDENȚĂ

III/B

Toate bune, pogodă n'am văzut.—Sănătate.

MULȚUMIRE PUBLICA

Pătruns de adâncă recunoștință, mĕ simt dator a aduce mulțumirile mele în public D-luĭ dr. St. Stâncă din Titu, care mi-a redat copilul meŭ vindecându-l de o disenterie acută în foarte scurt timp prin cunoștințele sale și o căutare adevĕrat părintească.

Th. Vsstelli.
Inginer șef de secție la C. F. R.

BURSA CEREALELOR

Brăila 6 Noembre 1893

Felul	Hect.	Libr.	Prețul		Observațiĭ
Grâŭ	1000	58 1/4	7	90	Magazie
»	2800	58 1/4	7	90	»
»	500	58 1/2	8	90	»
»	2100	55 3/4	7	60	Caic
»	1400	58	8	40	Șlep
»	10000	60 1/4	9	45	Magazie
Orz	2820	43	4	30	Caic
Porumb	4000	58	6	50	Șlep
»	8400	58 1/2	6	67 1/2	»
Grâŭ	2600	58	8	50	Magazie
»	2300	57	7	80	Șlep
Secară b	12800	52 1/2	6	25	»
Grâŭ	2700	57	7	90	Magazie
»	600	57 3/4	7	80	»
»	6000	56 3/4	7	57 1/2	Șlep

CEREALE SOSITE

Pe apă		Pe uscat	
Grâŭ Hect.	65550	Grâŭ Hect.	320160
Secară »	2500	Secară »	17500
Porumb »	26560	Porumb »	96580
Orz »	19075	Orz »	29500
Ovĕz »	27000	Ovĕz »	——

Casa: **Ath. M. Thanu**

Mult intristata soție și inconsolabilele fiice Tache Vasilescu din Caracal, anunță cu durere încetarea din viață a prea iubituluĭ soț și părinte.

Tache Vasilescu

Dirigintele oficiuluĭ poștal din Caracal

în etate de 52 anĭ, în ziua de 7 Noembre, orele 10 seara.

Inmormântarea se va face astă-zĭ Marțĭ 9 Noembre în Caracal.

Inștiințare

Rĕspunsul (*Erwiederung*) la inștiințarea luĭ Hartleben (*Hartlebens Wahrnung*), precum și acelea carĭ ar maĭ fi îndreptate în potriva mea, se găsește în ziaruluĭ *Rumaenischer Lloyd*.

De oare-ce *Rumaenischer Lloyd* este gazeta germană cea maĭ rĕspîndită în țară, și se află introdusă aproape în fie-care familie germană, mi-ar fi foarte plăcut, dacă tot omul care cunoaște limba germană, ar citi rĕspunsul (*Erwiederung*) meŭ, pentru a se convinge ce însemnează frica D-luĭ Hartleben.

Ig. Hertz
Librar-editor.

MERSUL TRENURILOR

Plecări din Bucureşti			Sosiri în Bucureşti		
ORA		TRENURILE MERG SPRE:	ORA		TRENURILE VIN DE LA:
5.—	dim.	Giurgiu.	5.30	dim.	Ploieştĭ, Buzĕŭ, Brăila, Galaţĭ.
5.35	«	Giurgiu, Constantinopol.	6.25	«	Vêrciorova, Craiova, Piteştĭ.
6.45	«	Ciulniţa, Slobozia, Feteştĭ, Călăraşĭ.	7.15	«	Iaşĭ, Păşcanĭ, Roman, Buzĕŭ, Ploeştĭ.
7.—	«	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Focşanĭ, Adjud, Bacăŭ, Roman, Păşcanĭ, Iaşĭ, Slănic (Prahova).	8.—	«	Iaşĭ, Huşĭ, Tecucĭ, Mărăşeştĭ, Vasluĭ, R.-Sărat, Buzĕŭ, Ploieştĭ.
			9.10	«	Predeal, Ploieştĭ.
7.30	«	Piteştĭ, Craiova, R.-Vîlcea, Corabia, T.-Jiŭ, Vêrciorova.	10.45	«	Giurgiu.
			11.20	«	Ciulniţa.
7.45	«	Ploieştĭ, Predeal, Viena, Paris.	11.40	«	Paris, Viena (Express-Orient), Vêrciorova, Craiova, Têrgovişte, Piteştĭ.
8.01	«	Giurgiu.			
8.10	«	Piteştĭ, Têrgovişte, C.-Lung, Roşiorĭ, T.-Măgurele.	12.20	seara	Braşov, Predeal, Ploieştĭ, Focşanĭ.
			12.55	«	Craiova, Piteştĭ, C.-Lung, Târgovişte.
8.50	«	Ploeştĭ, Predeal, Doftana, Braşov.	3.56	«	Constantinopol, Giurgiu (Express-Orient).
11.45	«	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galaţĭ, R.-Sărat, Mărăşeştĭ.	4.55	«	Giurgiu.
2.50	seara	Piteştĭ, C.-Lung, Craiova, Têrgovişte.	5.10	«	Tecucĭ, Mărăşeştĭ, Galaţĭ Brăila, Ploieştĭ.
3.20	«	Ploeştĭ, Predeal.			
4.03	«	Piteştĭ, Craiova, Vêrciorova, Viena, Paris (Express-Orient).	7.20	«	Giurgiu.
			7.35	«	Vêrciorova, T.-Jiŭ, Corabia, R.-Vêlcea, Piteştĭ.
4.10	«	Ciulniţa.			
4.40	«	Ploeştĭ, Predeal, Braşov, Focşanĭ.	8.15	«	T.-Măgurele, Roşiorĭ, C.-Lung, Têrgovişte, Piteştĭ.
5.25	«	Giurgiu.			
5.50	«	Piteştĭ, Têrgovişte, Craiova, Vêrciorova, Viena, Paris (Express-Orient).	8.30	«	Călăraşĭ, Feteştĭ, Slobozia, Făureĭ.
			8.45	«	Braşov, Predeal, Doftana, Ploieştĭ, Slănic (Prahova).
6.10	«	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Focşanĭ.			
9.00	«	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Focşanĭ, Tecuciŭ, Bêrlad, Vasluĭ, Iaşĭ, Huşĭ.	9.15	«	Paris, Viena, Predeal, Ploieştĭ.
			9.55	«	Iaşĭ, Păşcanĭ, Roman, Piatra-N., Adjud, Focşanĭ, Galaţĭ, Brăila, Ploeştĭ.
10.05	«	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Roman, Paşcanĭ, Iaşĭ, T.-Ocna, Piatra-N.	10.55	«	Paris, Viena, Vêrciorova, Piteştĭ (Train Eclair).
11.05	«	Ploeştĭ, Buzĕŭ, Făureĭ, Brăila, Galaţĭ.			
11.25	«	Piteştĭ, Craiova, Vêrciorova.	11.—	«	R.-Sărat, Buzĕŭ, Ploeştĭ.

Tipografia şi Fonderia de Litere, DOR. P. CUCU Bulevardul Elisabeta, No. 121.